

Imidlertid er der jo nu kommet saa mange Udtalelser, at jeg paa mange Punkter kunde nøjes med at slutte mig til dem, der have talt, til en i et Punkt, til en anden i et andet; men skulde jeg navnlig slutte mig til noget, saa vilde det være til de Ord, der faldt sidst fra det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Siv. Olsen), det var just for at udtale det samme, at jeg begærede Ordet, idet det for mig staaar saa, at han ramte saa temmelig Kernen i, hvad der efter min Mening bør siges i denne Sag. I Fjor blev Sagen jo saa grundig behandlet, at næsten alt, hvad der behøver at siges, kom frem; særlig anførte det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen) saa meget af, hvad der taler for dette Lovforslag, at det vilde være vanskeligt for nogen at udtale sig imod, hvad Forslaget tilsigter. Vi kunne ogsaa snart være enige om, at naar vi se paa de Forhold, her er Tale om, hvad enten vi se paa Begyndelseslønnen, der er under 600 Kr., eller paa den senere Løn, der ikke behøver efter 20 Aars Forløb at have bragt en veltjent Underofficer højere op end til under 1,000 Kr., saa er der her Forhold, der i høj Grad trænge til at rettes. Det vil ikke blot være en absolut Retfærdighed mod de vedkommende, men ogsaa være en Nødvendighed af Hensyn til vor Hær og vort Forsvar. Imidlertid synes det, at man til Lovforslaget vil knytte Fordringer, der ligge og bør ligge ganske uden for det; det var herimod, at det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds med Rette protesterede, og det vilde sikkert ogsaa være meget beklageligt, om Opfyldelsen af disse Fordringer skulde være en Forudsætning for Lovens Gennemførelse. Jeg vil ikke tale om Forlangendet om en Ordning af Søværnet som en Betingelse for at gaa til en Forbedring af Underofficerernes Lønninger. Det antager jeg dog, at man, som den ærede foregaaende Taler bemærkede, ikke vil forlange, men man vil som Forudsætning forlange en Forbedring af de meniges Løn, og da helst i Forbindelse med en Værneskat. Jeg vil straks sige, at kunde vi enes derom, vil jeg overordentlig gerne gaa med til en saadan Lønforbedring, og kunde den Betragtning blive den raadende, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 3dje Valgkreds (Jungersen) gjorde sig til Tolk for, at med Hensyn til Forbedring i Underofficerernes Kaar have vi Raad til at lukke Pungen op uden derfor at lukke den i paa andre Punkter, hvor den ikke bør lukkes i, saa skulde jeg ikke have

noget derimod. Men hvis Sammenknytningen skulde bestaa deri, at man ikke gik med til dette Lovforslag uden tillige at faa en Forbedring af de meniges Lønning og saa samtidig hermed en Reduktion i samtlige Hærudgifter, saa vilde jeg meget beklage det, thi det vilde være at slaa Bom for dette Lovforslag. Det maa man ikke glemme, at om man end nok saa meget ønsker at forbedre de meniges Løn, og netop i samme Maal, hvori man ønsker det, staaar man over for et finansielt Spørgsmaal af ikke ringe Rækkevidde, idet en ringe Forbedring paa det Punkt vil faa ret stor finansiell Betydning. Og ved Siden af dette maa man erindre, at Forbedringen af de meniges Løn og af Underofficerernes Løn ere ret inkongruente Spørgsmaal, idet Underofficererne have sat hele deres Liv og alle deres Kræfter ind paa Soldatertjenesten, medens der for de meniges Vedkommende kun er Tale om at ligge inde en ganske kort Tid, tilmed en Tid, hvor de opfylde en Borgerpligt gennem deres Tjeneste. Det er vel ogsaa af denne sidste Grund, at man har villet knytte en Forbedring af de meniges Løn til en Værneskat. Kunde man nu finde en tilfredsstillende Form for en saadan Skat, vilde det være ganske retfærdigt, thi naar nogle Borgere maa bære en Byrde, som andre blive fri for, er det i og for sig naturligt, at man til Gengæld lægger en anden Byrde paa disse, og helst til Fordel for de første. Men Ulykken er, at naar man vil tage fat paa en Værneskat, saa opdager man snart, at man staaar over for et ret vanskeligt Spørgsmaal. Det ærede Medlem, der foresløg den, fremdrog ogsaa straks det vanskelige Møment, at man ikke kan gøre Skatten til en Kopskat. Da Hovedgrunden til Fritagelse for Værnepligten er, at vedkommende har en eller anden Legemsfejl, vil man komme til at lægge Skat paa et Individ, fordi han er Invalid, og det vilde dog sikkert, naar vedkommende ikke er særlig velstillet i økonomisk Henseende, ikke være berettiget. Derfor sagde det ærede Medlem, at man ikke maatte gøre Skatten til en Kopskat, men at den kun skal bæres af de bedrestillede, dem, der ere bedst i Stand dertil. Men meget rigtigt blev det saa fra anden Side, nemlig fra det ærede Medlem for Møen (Bojsen), fremsat, hvad der ogsaa for mig altid har staaet som en Hovedvanskelighed, at man da maatte lægge Skatten, ikke paa vedkommende selv, men paa hans Forældre, og det er ganske sikkert, at vil man spørge